

ВЛЕС КНИГА

151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662

ВЛЕС КНИГА

1. ВЛЕС КНИГО СИУ ПТЧЕМО БГУ НШЕМО У КЛЕ ВО
ВЛЕС КНИГО СИУ ПТЧЕМО БГУ НШЕМО У КЛЕ ВО
ЗСТЕ ПРИВЕЗИЦА СИЛА
ЕСТЕ ПРИВЕЗИЦА СИЛА
2. БХНХИ ВРМЪНОИ БН МЕНЖ ЯКОИ БН БЛГ А
В ОНОИ ВРМЪНОИ БН МЕНЖ ЯКОИ БН БЛГ А
ДКЛЕ ИЖЕ РЧЕН БН К ОЦТ В РСІ
ДБЛЕ ИЖЕ РЧЕН БН К ОЦТ В РСІ
3. А ТОИ МЧ ЖЕНУ І ДВА ДЧЕРЕ ІМАСТА ОН А
А ТОИ МЧ ЖЕНУ І ДВА ДЧЕРЕ ІМАСТА ОН А
ЗКТИ А КРАВЕ І МНГА ОВНОИ С
СКТИ А КРАВЕ І МНГА ОВНОИ С
4. ОНА І БН ТОИ ВО СТОУПЪХ А ОН ІГД НЕ ІМЧ
ОНА І БН ТОИ ВО СТОУПЪХ А ОН ІГД НЕ ІМЧ
МЕНЖ ПРО ДЧР СВА ТАК МОЛН
МЕНЖ ПРО ДЧР СВА ТАК МОЛН
5. БЗИ АБОИ РДВ ГО СЕ НЕ СЕ ПРСЪЧЕ А ДЖБО
БЗИ АБОИ РДВ ГО СЕ НЕ СЕ ПРСЪЧЕ А ДЖБО
УСЛОЩА МЛБОУ ТУ А ПО МЛБЕ
УСЛОЩА МЛБОУ ТУ А ПО МЛБЕ
6. ДАНЧ МУ ІЗМЛЕНО ЯКО БН ОЖЕЧАОИ ТАИ
ДАНЧ МУ ІЗМЛЕНО ЯКО БН ОЖЕЧАОИ ТАИ
ЗЕ РХ ГРЕНДЕ МЕЗЕ НОИ
СЕ БО ГРЕНДЕ МЕЗЕ НОИ
7. А ІМЕМО ВРЖЕТЕСЕ СЕ БО ЯСНА ТЧЕМО
А ІМЕМО ВРЖЕТЕСЕ СЕ БО ЯСНА ТЧЕМО
ТУ БГ ВЛЕС ОТРЧЕ НЕСЯ
ТУ БГ ВЛЕС ОТРЧЕ НЕСЯ
8. СЕМУ ГРЕДЕХОМ СЕ НАІМЪМО ДО БЗЕ НАША
СЕМУ ГРЕДЕХОМ СЕ НАІМЪМО ДО БЗЕ НАША
І ТОМУ РЧЕМО ХВЛУ
І ТОМУ РЧЕМО ХВЛУ

9. ВХНДЕ ВЛГЛВЕН ВХЖД ОТ НОИНЪ А ПРСНЕ

ВОНДЕ ВЛГЛВЕН ВОЖД ОТ НОИНЪ А ПРСНЕ

Ъ ВЕКХІ А ДЪ ВЕКОІ

О ВЕКОІ А ДО ВЕКОІ

10. РЧЕМО ЕСЕ О КУДЪСНОЦОІ А ТЕ

РЧЕМО ЕСЕ О КУДЪСНОЦОІ А ТЕ

ПРЧ Е НДЩЕ Н ЗДВРЦЕТСЕ

ПРЧ Е НДЩЕ Н ЗДВРЦЕТСЕ

ПОРІВНЯННЯ АБЕТОК ВЛЕС КНИГИ І УКРАЇНСЬКОЇ

А	-	а	В	-	В, F, B, P
Е	-	Є ? звук ?	Г	-	Г
Є	-	Ѣ, Ъ, ІЄ	Д	-	Д
И	-	ОІ	Л	-	Л, Л
І	-	І ? звук ??	Р	-	Р, Р
Ї	-	І ІЄ? ІІ? НІ?	С	-	С, S
Й	-	ОІ, аІ, уІ ?	Ч	-	Ч
О	-	О, 8, 08	Ш	-	Ш
У	-	Ч	Щ	-	Щ
Ю	-	ІН	'	-	БЬЕТЬ - Ъ
Я	-	Н, ІА	/О/	-	БЕРЬНІТЪ - Ъ

Інші літери української абетки є ідентичні з абеткою Влес Книги. Для йотування голосівок Влес Книга вживає тих же самих засобів, що і сучасна українська мова. М'який знак Ъ може стояти перед деякими голосівками та після всіх приголосних. Для українського Ї нема відповідної літери, так само як і для Г. Там, де сьогодні пишемо ІХ - Влес Книга вживає ІЕХ.

Особливу увагу треба звертати на різниці поміж значками для Ш, Щ, Ч. Остання літера є відома з КИРИЛИЦІ як - Ч, з ГЛАГОЛИЦІ як - Ч, зі знахідок в Причорномор'ї як - Ч, на старих печатах і пломбах як - Ч, на монетах, календарях та в рукописах як - Ч, на острові Кипрі як - Ч. Її назва була ЧЕРВЪ - отже для передачі на письмі першого звуку цього слова - Ч.

В Л Е С К Н И Г А

Під назвою „ВЛЕС КНИГИ" розуміємо старовинний літопис на дощечках, який знайшов у році 1919-му полковник А. ІЗЕНБЕК в однім зруйнованім мастьку /здається, князів Куракіних?/десь біля Курська, на долівці бібліотеки, заваленої роздертими книжками й паперами. Полковник Ізенбек привіз ці дощечки до Брюсселя, де він перебував аж до своєї смерті в році 1941-ім.

Його приятель, Ю. П. МИРОЛЮБОВ, протягом 15-ти років працював у Брюсселі над розшифруванням і транскрипцією абетки тексту дощечок Ізенбека, а пізніше переїхав до Сан-Франціско, де він разом з паном А. А. КУРОМ публікував фотокопії оригіналів дощечок та транскрипції текстів дощечок в місячникові „ЖАР-ПТИЦА" в роках 1954 — 1959. Оригінали дощечок, на превеликий жаль, зникли безслідно після смерті полковника Ізенбека, але — згідно з моїми інформаціями — транскрипції тексту всіх дощечок Влес Книги є в посіданні пана А. А. КУРА.

Документальна вартість транскрипцій тексту не дорівнює, звичайно, оригіналові, але після елімінації всіх можливих особистих помилок при інтерпретації абетки Влес Книги, можна реконструювати текст, який дуже наближається до джерел.

Дослідом дощечок Ізенбека займається також пан С. ЛЕСНОЙ, який присвятив їм багато уваги в різних своїх працях, ось як „История руссов в неизвращенном виде", „Русь, откуда ты?" та „Влесова Книга", базуючись на публікаціях матеріалів панів А. А. Кура та Ю. П. Миролюбова.

Зміст Влес Книги дійшов до мого відома щойно в році 1967. Він зробив на мене дуже глибоке враження, в першу чергу тим надзвичайно піднесеним і щирим патріотизмом, який міг народитися тільки в боротьбі на життя й смерть за ЗЕМЛЮ — РУСЬ, — праатьківщину наших далеких предків.

Влес Книга обговорює не тільки суто історичні події та проблеми, але й багато аспектів культурно-релігійного та політичного життя нашого минулого, впливи яких діють ще й донині в нашій сучасності. Влес Книга дає тим, хто здібні почути й зрозуміти голос предків, надзвичайно багату змістом відповідь на питання:

„ХТО МИ? ЧИЇ ДІТИ? ЯКИХ БАТЬКІВ?"

Влес Книга описує історію дохристиянської Русі, починаючи приблизно від 650-го року перед Різдом Христовим, а кінчаючи князюванням Аскольда, в кінці IX-го століття. Таким чином, цей літопис є одним з найстарших писаних документів в слов'яно-руській мові.

Пан АНДРІЙ КИРПИЧ, якому я надіслав матеріали Влес Книги; був надзвичайно захоплений ними і взяв на себе величезний труд: розшифрувати й перекласти сучасною українською мовою текст Влес Книги. Результати праці пана А. Кирпича подаємо до відома на наступних сторінках.

Ми свідомі того, що наша спроба викликати зацікавлення Влес Книгою в українським суспільстві пов'язана з багатьма труднощами; але сподіваємося здійснити наступні наміри:

1. Надрукувати всі існуючі фотознімки оригіналів дощечок Влес Книги, а також транскрипцію їхнього тексту.
2. Надрукувати всі існуючі транскрипції тексту тих дощечок, оригінали яких не зберіглися.
3. Дати переклад всіх існуючих текстів Влес Книги українською мовою

Після того, як ці первісні джерела будуть зібрані й зафіксовані в публікаціях, можна буде перейти до докладних студій та критичного розгляду всіх аспектів Влес Книги, якою працею мусіли б зайнятися, звичайно, фахівці мовознавці, історики, соціологи.

М. СКРИПНИК

В Л Е С - К Н И Г А

ВЛЕС-КНИГУ сь почетемо Богу нашому, який бо єсть прибіжища сила.

В тамті часи був муж, який був добрий і славний, що званий був яко отець в Русі. І він мав жону і дві дочки. Мали вони скотину: корови і багато авець. З ними і були вони у степах. І він нігде не мав мужів про дочок своїх, так молив богів, аби рід його не пресікся. І Дажбо почув мольбу ту і по мольбі дав йому ізмолене, бо ж були видані заміж тії. Се бо трапляється між нами і маємо виражатися: се ж бо Ясна чтемо, тут бог Влес отроча несе, до нього сходимося і піднімаємо до Бога нашого і тому речемо хвалу: „Будь благословен вождь нині і присно, од віків і навіки”.

Сказано єсть про кудесників, але те прошедше не завернеться.

Примітка.

Влес-книга — це, мабуть, назва цілої книги, знайденої Ізенбеком. Поскілки Влес був богом роду і плоду, то це була Книга Роду слов'янського, а головним чином руського. Почтити книгу Богу значить зробити її на пошану Богу. Ясна — це, мабуть, була книга, яку читали при появі дитини на світ, до Яви. Ясна могла піти від Явсна.

Дощечка 9

У той час був Богумир, муж слави, і мав три дочки і два сини. Тії бо повели скуфів до степів і там живучи у травах, Почті навчалися і Бояні, богам послухні, і розумом бистрі і так ото.

А тут мати їх, що звалася Славуні, про їх дбавчи потреби, і каже якось до Богумира: — „Чи то цими днями а маю дочок своїх овдати і внуків побачити?”

— „Так”, — каже, і воза запрягає і їде кудись собі. І приїздить до дуба, стоячого в полі, і стає на ніч біля вогнища свого. І бачить увечері мужі три на конях до нього прямуючі.

Сказали тії: „Здоров будь, а й що шукаєш?”

Оповів їм Богумир туги свої, а вони ж отвітили, що суть самі у поході, щоб мати жінок.

Повернувся Богумир на степи свої і привів три мужі дочкам. Звідси три роди вийшли і славні стали. З того бо походять древліани, кривичі і поляни, бо перва дочка Богумира імено мала Древа, а друга Скріва і третя Полева. Синове ж Богумира мали свої імена Сіва і молодший Рус. Звідти і походять сіверяни і руси. Три бо мужі були три вісники: ранку, полудня і вечора.

Утворились роди тії на Семи Ріках, де проживали ми за морем у Краї Зеленім і де скотину розводили давніш нашого ісходу до Карпатських гір.

То були тамті літа перед тисяча триста до Ерманріха. У ті часи була боротьба велика на берегах моря Годського, і там праотці накидали кургача із каменя білого, під якими погребли боляри і вояки свої у січі впавші.

Прийшли із Краю Зеленого до моря Годського, а там наткнулися на Годь, яка нам путь загородила, і так билися за землі ті і за життя наше.

До того були отці наші на берегах моря по Рай-ріці і з великими труднощами по ній переправили свої люди і скотину на цей берег, ідучи до Дону, а там годів побачивши, пішли до полудня і Годське море побачили, і годів, намірених проши нас виступити, побачили і так змушені битися і за життя і живитва свої, бо єгуни були по стопах отців і налізали на них, людей б'ючи і скотину забираючи.

І так рід слав'ян ішов до землі, де сонце вночі спить і де трави многі і луки тучні, і ріки риби повні, і де ніхто не умирє.

Годь бо була ще на Зеленім Краї, а мало упереді отців ідуща.

Рай-ріка єсь велика і одділяє нас од інші люди, а тече до моря Фасисте. Тут бо муж роду Беляра іде по ту там сторону Рая ріки, а упереді гості синські ідучі до Фрянжець, яко єгуни суть, на єстрови свої, а пожадають гості, щоб ограбувати його.

Було то за півсотні літ до Олдорежа, а ще перед ним був рід Белярів сильним.

Єгунські гості одяглися за мужів Беляра і казали ніби дадуть йому сребро за ті два коні золоті /текст зруйнований, але здалшого видно, що Беляр зрозумів підступ і / пішов деінде і уникнув загрози єгунської, а також мимо обійшов годів, які суть також зуриві на прядиво і на нишпори, а князь їх не єсть почесний, а двічі дань бере.

Отожбо гості ті куничанські повернулися до Синська, а бодай не прийшли вже ніколи.

Примітка.

Почта -уміння читати, а також книжка така, граматка, буквар. Боянь - книга пісень, складених Бояном, псалтир. Зуриві на прядиво і нишпори - здібні і охочі на обман і підступ. Гості - купці. Куничанські - хитрі як куниця або лис.

Переклад дощечок ВЛЕС-КНИГИ українською мовою

зробив АНДРІЙ КИРПИЧ, Англія

в лютому 1968-го року.

Іа

Це собіособство наше причиною було, яке своїми словами ображеними діє. І тому кажу воістину добре родам нашим, щоб не брехали одним, а правду казали другим. О первій незгоді нашої повідаємо, а про князя знатного імені, той бо Кіська такий. Отой веде родичів у степах зі скотиною своєю на південь і там, де сонце сяє, перебував. І прийшов до нього отець Ор'ї і так до нього каже: "Обидва ми маємо дітки, і мужі, і жони, і старших; маємо боронити од ворогів. І так кажу, аби племена ваші дали візці свої і скотину до нас і будемо племено єдине. От боги допоможуть нам і зазнаємо долі аж поки віки віків". Околице гудіти почало, бо ті кажуть — погано з'єднаним, також і інше говорили. І от отець Ор'ї одвів стада свої і люди від них і повів подальші і каже: "Тут збудуємо город". А то голинь була, яка є голий степ і тільки. І Кісько пішов проч і себто повів людь свою деінде, щоб не змішалася з людьми отця Оря, а ці тієї старше. І так зробивши, на землях тих і осіли. І так Кіська одійшов з людьми і утворив землю іншу і там сиділи вони. І так почали одмежовуватись оді обоє. І так радили, будучи чужі одні другим. Всякі пожитки і сили мали, не перечили одні другим. І був Кісько той славний, і люди отця Оря славні, бо ж слава боротьби текла ними, і поле знало їх, як стріли і мечі знають себе.

Іб

Та ось прийшли Ізви до краю його і почали скотину за-хвачувати. І ось Кісько пішов на них. Перший раз одігнав, і другий раз було одігнав їх. Самі ж люди, будучи п'яні, покормища тії їли багато і послули. І люди полягли од мечів. І ось говорить отець Ор'ї: "Як мертві вщерть напилися; так і тії повпиваються радіщами своїми і їжа придержить їх". Себто обурилось серце Ореве і закликав родичів піддержати Кіська і людей його. І ті коні посідали всі і кинулися на Ізв / Ізви / і били по них так, що розтрошені були і втомлені відійшли до себе. Маючи силу докупити, а не інакше, не можуть одолити нас тії. Бо ті степи не віддамо обидва, бо ж ми є русичі і собі славу маємо визнану ворогами, які зазіхають на нас, а бачучи життя наше, спокусу мають до братень наших, сріблом прикрашених, і із гончарських горшків споживані про-сини з бараниною. Життя наше в степах є до кінця нашого. А нужденні поки світа не мають нам розказувати про інше життя. Се бо слова наші істові суть, а їхні лузні, бо лузь говорять і її мають.

2а

Переказано є од старих часів, що маємо успільнитись з іншими і, створивши силу велику, відродити маємо Рускень нашу на голині, і три сотні городів і сел огниць дубових димитимуть там, і Перунь наш і земля. Бо ось птиця Матрєва співає про дні тії і зде вона на часи з іншими, які повертатимуть кола Сварожі до нас, і часи тії завше ідуть до нас. Говорить Матрєва, що як будемо боронити землю нашу ліпше Вендів, які пішли на захід сонця і там перед ворогами землю орять і хибну віру мають, удержимось на ній. Боровинь бореться, бо єсть сильний, а людь та віру йме на слова тих. А ми не є оглуплені, обезумлені і вірити не маємо доки поба-

чимо:ще Венди вертатимуться до земель наших у степи древні і глядітимуть іще почорнілі, як бідні, од ходу від П'ятиріччя і Кільбова праворуч, одщеплені од нас. І та все птиця говорить, як огонь жару поносячи до нас, і головою порушує, та то є гребінь її. А богів купальте і Даждя шануйте, бо ж оті землі будуть розвержені і коні поглинені, як ізів'януть синове. Тії коні тримаються богами. То боги у степу цьому пашу дають осадьбам їх. Се маємо слухати, а не за часи Антів. І тії Антирі одрізували мечем багато разів, поруйнували дома твої, бо ж домів чужді не будують іншим.

2 б

Оце ж бо Орзь отець був попереду, а Кій провідничив за Русі, і Шеко проводив племена свої, а Хорев хорви свої. А і землі бо погородили на те, он які то ми внучата богів. Відійшли Хорев і Шех од інших і осілись біля Карпатських гір і там буди, інші города творили, інших мали соплеменців, інші багатства мали великі, бо вороги не лізли до нас і те текло до Кієградо і до Голуні. Отак розселилися, огні свої палючи до Сварога і жертви творячи благодарчі богам і таке інше. І ось Кій умер по тридцяти літах владитва нами, а по сьому був Лебедян, що прозивався Славер, і той жив двадцять літ, а потім був Верен з Великограду також двадцять, а потім Серезень десять. І багато одержали вони перемог над ворогами і тьму лиха перенесли з ними. А це прийшло на них і на нас: то Годи приїхали до степів наших, зло творячи. І ось долю мали праотці наші боротися за життя. Се ж бо стали славні, бо славимо богів. І ось ми по богах внуки Свара нашого і Дажба і також терпіли зло, а тому що силу маємо велику, то й боронимося велико. Од напасливих Годів більше од шістсот літ, а тут Ілмри нас піддержали і так мали звितяжство над ворогами. Се ж бо тії десятирично маючи ті велике будуть бороти легко. Хоробрі Оси на них нападати почали. Сірія виробляла іншим зброю іншу, бо ж мечі хряґденські міняла нам за барани й вівці і так ото стеру творила у Сварозі самім.

3 а

Ось б'є крилами Матрєва птиця; бо ж бусурмани йдуть на них, і ті розійшлися, щілину даючи, і такії проходячи не налізли на них. І потекла туга велика по краю нашім, бо дома степові попалені взивають до Сварога, також Жаль плачеться за нас, і кличе Матрєва до Вишнього, який дає лісові огонь до огнищ наших. І той прибав з поміччю, і ось отці кинулись на ворогів, і ось Гематрєх відступив, а Годи усілися на Калицю Малу і пішли до берегів морських. І так землі одержали до Дону, і по той бік Дону ріки є Калка Велика, що є межею між нами і першими племенами. І там Годи билися чотириста літ зі своїми ворогами, і тому зайняли ми землю нашу і обрали добрі землі сланські, а торгували, міняючи скот, шкури і товщі на срібні і золоті кола і питва поживні в шкурах. І життя наше в тій порі було багате і мирне. І ось Годи налізли на нас іще раз, і була боротьба десять літ, і ось удержали землю нашу. Отак маємо боронитися від ворогів, як ідуть з трьох кінців світу, звідки свята ідуть до нас. І ті свята — перше Колядь, і друге Яр' і Красна гора, і Овсяна Велика і Мала. І йдуть ті свята так, як муж іде з города до сел огнищанських і якими землями Ірій ходить од нас до інших і від інших до нас.

3 б

Тримайтесь, браття наші, плем'я за плем'я, рід за рід і бийтеся за себе на землі нашій, яка належить нам і ніколи іншим, сеж бо ми є русичі, славці богів наших. Співи наші і танці, ігрища і видовища на славу їх. Се ж бо сідаємо на землю і беремо пучку землі до рани своєї і товчем до неї, аби по смерті міг стати перед Марморею і щоб сказала: „Не маю винити того, який є повен землі і не можу його відділити од неї.“ І боги будучі там доречуть від себе: „Єси русич і пребудеш ним, бо взяв єси землі до рани своєї і приніс її до Нав'я“.

У ті часи покою князі вибирались многі на вічах, особно від князя. І всякі, які того покняження зазнали, звичайні прості мужі і так стоячі землю орали, і себто князями були названі дбати про людей, а хліб, і їжу, і всякі пожитки од людей своїх сьогодні мають. Інші князі полуддя беруть і на синів владу передають, од отця до сина і аж до правнука.

4 а

Ось іде зі силами многими Дажбо на поміч людям своїм, і так страхів не майте, бо колись як і тепер за нас опікується той, що радить, як хоче. І ось ждемо по всі дні на те, як маємо.../кілька слів неможна прочитати/. Сежбо Воронзенць було місто, в якому усілися Годи, а Руси били їх. І те градо було мале, а також попри те спалене, і прах і попел його вітрами рознесено на всі боки. І місто те оставлено, бож земля тая руська є і тому не зрічетесь її і не забудете її, там бо кров отців наших лилася, і так це ми по праву домагаємось за той Воронзенць. Його слава тече по Русі і туя Сварог чує; туя голосити на сім сил маєте, на кінці одержите його, о руси гойні! Бо це ж і оренги і руги мають давати на князів зі своїх гарячих сліз, на те його маємо держати. Ще ругу особну хай мають: їжу і питво за часи свої до смерті і служать нам. Сеж бо многії зложили кості свої оболоні. Як за часів Мезенмира так і Антів мали ми учту і славу співали богам. І так славою вирощені, ніколи не просячі, лише славу говоримо, себто молинь творячи, омиваємо тіла наші і говоримо славу також.

4 б

П'ємо суру питву на славу ту п'ятикратно денно, огниці запалюємо з дубів і також снопа втягаємо і речемо хвалу за них. Єсьми Дажбові внуки і не сміємо нехаяти слави нашої і завітів. Сеж бо Анти були по Русколані, а в давнину були ми Руси і перебудемо ними.../текст зіпсутий/. Се Волинь була попереду і била ворогів, бо хоробра єсь. Та Волинь найпершим родом єсь. І ось підпорядкувавшись вони і Анти Мезенмирові, одержали перемогу над Годами і розстрочили їх надвоє. І ось по них прийшли Єгуни, крові славних жадаючи, і та борба сурова була. І ось Годь зібралася з Єгунами і з ними на отців наших напали і були розбиті і знищені. А по них прийшли Обри на князя і забили його. І тоді Синє море сдійшло від Русі.

Боги Русі не беруть жертви людські ані животини, єдине плоди, овочі, квіти і зерна, молоко і суру питву на травах настояну і мед, ніколи живу птицю ані рибу. І це варяги еланські богам дають жертву іншу і страшну чоловічню. А ми того не маємо діяти, бо єсьми Дажбові внуки і не маємо кричати /рачкувати/ за інших стопами чужими.../текст зіпсутий/.

5 а

Се жертва наша є мед, суря на дев'ятисилі і шавлі уद्याна і на сонці ставлена три дні, потім крізь вовну піджена, і та буде наша жертва богам правим, які суть наші праотці, бо ми походимо від Дажба і стали славні, бо славимо богів наших, ніколи не просимо ані молимо про блага свої. Се ж бо боги кажуть нам: „Ходіть до Русі, а ніколи до ворогів... /текст зіпсутий/.

Матерсва слова наспівує нам співати звиятство над ворогами і тому віримо, бож слово є од птиці вишньої, од Сварога по році /гау/ летить до нас... /текст зіпсутий/.

Се ж бо князів наших вибираємо, хай будуть про нас піклуватися, хай як прийде ворог до кордонів наших, кордонів переходити не буде, бо одвернуть його, і так само про той сніп /піклуватися/, знаючи, що ми молимо славу і ніколи не просимо, і ніколи не потребуємо шивотини хибної /свиней — А.К./, бож бачили отці наші Оря, як до облаки /хмари/ ходив, скопленим бувши, і скоплений силою до Перунькового ковальства /кузні/, і бачив там Орь, як Перунько кував мечі на вороги і кучи казав йому: „Це стріли і мечі маємо на вої тії і не смієте боятися їх, бо знищу їх до поду і кмота їх буде змішана з землею, подібно, як земля на багнах. Звірями будуть вони, як поросята умазані гноем, і смороди свої понесуть у сліди свої і тому говорено буде про них — смердячі поросята і свині“.

Се сказавши, Перунько кував мечі і Ореві то говорив, і тее Орь повідав отцям нашим. І така була наша борба за життя і перемоги многії віки назад, а сьогодні віримо то не було тако.

5 б

Ішов од Тиверців і до Синього Моря і Сурожі, до вас, і кажу вам, як сам знаю о тім, за старе врем'я нашого спільництва з Антами і теж було замного крові лито, а потім Руса була, яка руду проливала, а таки вижили до кінця. І буде ото земля наша слав'янських племен і родів, бож славимо богів, ніколи не просимо, лише славимо силу їх і також величаємо пращура нашого Сварога, який був, є і пребуде вождем нашим од віку до кінця.

6 а

І ось був князь Славень і з братом йому Сківом. І ось боротьба велась велика на востоці. І цей і той кажуть: ідемо до землі Ілмерської. І так пішли. А Бостар сина свого оставив старому отцеві Іломерові, а сам пішов на північ і там свій город Славень утвердив, а брат його Скіф коло моря був. І ось Бостар мав сина свого Венда, а по ньому б ото був внучок, який владцем був степів полуденних і корів многих. А там єси, і з того була боротьба велика за сіяте і зорате по обидві сторони од Даню до гір Руських і до хопів Карпатських. А там заспокоїлось, бо утворив кола, а буде орати за ними, а також ворогам опір чинити. Звідси поразав їх і одстрашав од себе. І ось родам про це говорив, а віче скликав єдине, творячи землю нашу. І так стояла земля тая п'ятсот літ. А потім відкрилась між русичами усобиця, а ворогуючи-ся вони силу втратили, маючи оті соубої і розлади свої. А та-кож прийшли вороги на отців наших на полудні. І ось бороли-ся з Київської землі за побережжя морські і степи. І ось ослабли ті на півночі й порадилися з Фраками, щоб теж ішли з поміччю на ворогів. І ось Скуфія з'єдналася і помірялася з ворогами на силу і потовкла їх. А це були Бгуни,

по праву до руських степів, а тим разом одстрашені були. То маємо за знак, як маємо і нині робити, а це — б'ючи маємо

6 б

одвертати, себто степові хорпи хранити маємо, як отці наші і праотці, які хорпища ті мали на своїм степу і ось трави свої і збіжжя охороняти уміли, бо ж кров свою проливали. А це ж бо Колунь нашу оставили ворогам, а та Голунь колом була, на ту ворогам тяжче, ніж на просту стати. Отож города наші колом ставити маємо, як отці наші, які за старців боролися, за землю на всіх отроків, а до поду падали, а любили її і там умерти мали, а на спотикання не йшли, бо ж куди підемо тої днини, коли не матимемо ніде притулку? І се кажу, ото як отці наші, а це — борімося, а коли би й поражені були, то Перунець прийде до нас, а той поведе нас. І ось скільки є праху на землі, то стільки ото є воїв Сварожих, тою споможені будете раттю ідучою од облаки до землі і ось дідо наш Дажбо очоліє їх. А коли ж бо тії не оборонили наших отців? А і ми не осамітнені, а то б досі не могли бути. І ось кажемо молитву богам нашим, аби вони нам поспішили допомогу і дали звितяство на вороги.

Могучі іще єсьми і тим, що земля наша утолочена є спатними ногами ворожими, ото ж дивлячись на тее, будемо коло колів своїх, а кинемось на них, а порубаємо акиною до дерсті їх, а не вірмо їм на рани ворожі аж не вб'ємо їх, які на нас налязять.

7 а

Отак говорив до воїв Кісек, до людей своїх у часи нападу на них, а вони розгнівались на ворогів і кинулись на них і потовкли їх. Це маємо знак тої могучости, а не можемо виявити її: то були слабосні, а це маємо силу! Єсьми многі, а вороги не суть такі многі, як ми єсьми, русичі, а ворогів не стільки, як нас.

А де впала кров наша, там є земля наша, і це вороги знають і це на нас стараються /готуються/, і ці старання їхні марні будуть, як вони були і в старі часи отців наших.

Скажу іще слова тії на запам'ятання, аби ні єдине з тих слів не затратили, а сказали братам нашим, що-також сила божа буде на вас і тою переможете ворогів ваших до кінця, які хотять землі вашої. Також нахидайте йому до уст повно, хай положе їх до дерсті своєї, а не говорить дурних слів своїх. Будете синами своїх богів, а сила їхня перебуватиме на вас до кінця.

Не маємо ані животів наших наситити хлібом, бо попалений на огні. А корови, наша скотина, терплять тугу так само, як і ми. І ось акини наші харалужні одержимо з полудня незабаром, а будемо сильні, вищі ворогів наших.

/Зворотна сторінка дощечки не була переписана Ю.П.Миролюбвим./

8 а

/немає початку, бо це мабуть продовження 7 б дощечки./
себто дивіться всюди, щоб мали птицю тую на чолі вашім, а та поведе вас до перемоги, се ж бо єсьми сини її, і там нею трималися і тут красуються перед нами, а летить світами до нас. І така була в інший час, коли русичі ішли з вендами і ті хотіли занести богів своїх до моря і там угніздилися. І ось города і церкви, і були там многі зодчі, бо ж вони багаті, і церкви украшені золотом і сріблом, і многі отих дерев'яних богів почитали, піддаючись спокусі. І ті вели інших також на те подивитись, і заводились за те і перечили їм.

І там, не маючи родичів наших упокоєних у гробах, ходили до тих і торгували на торжищах за багатства ті. І там же усілися отроки, одурити давшися. І та земля повідала ще мервості боротьби і злеє споживала. Отож ми одійшли до гір Карпатських, до Кия, і там була також ворожнеча від інших народів, бо ми співали, що єсьми руси, про славні дні їх, а маємо співи тії од отців наших про красне життя у степах і про славу отців. Сеж бо воєвода Бобрєцъ, що вивів русів до Голині, по смерті одержав чин Перуній хороброго Гординства. Того не забуваймо завжди, а як єсьми сини отців наших, маймо любов до пам'яті їх, і кажемо про них, що були вони силою нашою, а сила та іде до нас од їх, що їх левінимо і левіну одержуємо.

86

Кажемо єсьми од їх, які дбають за нас. Тож не маємо мольбищ /церков/, а рядимо ото при студнях і криницях /колодязях і джерелах/, де вода жива тече, і там воля є і вовки хижі не чатують на тебе. А ось Олдоріха часи згадуємо і тих, що звалися жервець /жрець?/, який не бере радю, підступний єсть і слова не додержує, і красунь наших бере нагло і хапає їх. Вони піднімали між нами роздори за Годів. І те пережили. А було по Годях і тії віки правилися ми од родів і князів. І ось князь був Барвлєнь, який обори еланські у береги морські опер. Ідемо на займанщину тую і там розводимо скот. І скуфи займались випасанням скоту, у степах себто були вони. А потім Грецькі колонії осілися знову і городили городи і зლობилися на нас. У тім часі відходимо далі до півночі і там були ми двісті літ і там ми знаходимось од часів тих до нині. А й сьогодні маємо іншого князя, Барвлєня правнука од діда свого, і той каже іти до полудня на Грецьколю. Грець бо між еланським плем'ям самітна, а торги і торги має з нами за скотину нашу і хоче брати її задарма. І то маємо страшити їх до моря і гонити до свого краю, бож то руська земля єсь і руська кров за ту землю лилася до поду, і вона, п'ючи кров нашу, на нас надію мусить мати. І ту боронімо по всі дні, яку тримаємо.

Переклад дощечок ВЛЕС—КНИГИ українською мовою
зробив

АНДРІЙ КИРПИЧ, Англія
в грудні 1967-го року.

Адреса Видавництва „МЛИН”:

N. S K R I P N I K

Dipl.-Ing.

55 Theresia Street, The Hague, Netherlands

В Л Е С - К Н И Г А
ЛІТОПИС ДОХРИСТИЯНСЬКОЇ РУСИ-УКРАЇНИ

Частина II

На правах рукопису

ВИДАВНИЦТВО „МЛИН”
Лондон-Гаґа

1968

ТЕКСТ ДОЩЕЧОК ІЗЕНБЕКА В ТРАНСКРИПЦІЇ МІРОЛЮБОВА

І А

1. СЕ СУБОСОВЬСТВО НАШІЕ ПРЕЩІНОУ ВІА ІАКОВЕ СВА СЛОВЕСОІ
2. ОБЛІЩЕНА ДБІАЕ І ТАМО РЬЦЕХОМ ВО ІСТІНУ ВЛГАІА О РОДЕМ
НАШЕМ ДА НЕ ЛЖДЕХОМО
3. ТОІА ІСТОВУ РЦЕХОМ ОНІА О ПРВЕ БАЊЕ НАШЕ ПОВІАЖДЕХОМО
А КНЕЗІ ІЗБВРІАОІЕІМ
4. ЕНАТЕН ВО КІСЬКА ТОЕІ ОТЕІ ВЕНДЕ РОДІЦЕ О СТУПІЕХ СО
СКУТІА СВА ДО ПОЛУДЕНЕ І ТАМО
5. ІДЕЖЕ СУРЕ СІАЩЕШЕТЕ ПРЕВОІ І ПРИШЕДЬ О НЕ ОЦО ЕРЕІ
І ТО ДО НЕ РЩЕ
6. Е ОБАСВОІ ІМІАХОМ ДЕЦКОІ І МЕЖЕ І ЖЕНА А СТАРШЕ
ІМІАХОМ ВОРЪНІТЕ ОД ВРАЗЕМ І ТАКВО
7. РЕЩЕХОМ ІЖЬ ПЛЕМЕНОІ ЕІ ДАХОМЪ ОВНА СВА А СКУТІА ДО
НЬ І БУДІАХОМЪ ПЛЕМЕНО
8. ІЕДИНО СЕ ВОЗЕ НАТЩУТЬ НАМЪ І ЗРІАХОМЪ ДОБЛІ А
ДОНДЕЖЬ ВІЕЦОІ О ВІЕЦОІХ ОКОЛІЩЕ
9. ІАХУТЬ ПОЩА ВО ТЕІ РЕЩАШЕТЕ ХОІВО ІЕДІНЕ ТАКОЖЬЕ І
ІНО РЕШЕТЬ І ТО ОЦ ОРЕІ ОДВЕЖДЕ
10. СТІАДОІ СВА І ЛІУДОІ ОД ОНЕ А ВЕНДЕ ОВОІА ПОДАЛЕЖЬ І
РЩЕ ТАМО УЗДОІЕХОМ ГРАДЬ
11. І ТОЕ ГОЛОІНЕ ВЕНДЕШЕТЬ ? ІАКВА ІЕГЛОАСТУПАІЛІЕОІ І
КІСЬКО ІДЕ ПРОЩЕ І
12. СЕ ВО ТЬ ВЕНДЕ ЛІУДЬ СВА ДО ІНІ ДА НЕ СМЕШАЕТЕ СО
ЛІУДВА ОЦ ОРЕ А СЕ ТЕІ СТАРШЧЕ І
13. ТАКО СОТЪ ВРІАЩЬ О ЗЕМЕ ТОІЕ І ОСЕЛІ А І ТАКО КІСЬКА
ОДІШЕДЬ СО ЛІУДЬ А УТВОРІАІ
14. ЗЕМЕ ІНОУ І ТАМО СЪДЕШЕТЬ ОІ І ТАКОВО ОДЦЕЛІ
ОДОМЗЕШЕТЬ ОТЕ ОБАВЕ І ТАКО РІАХОМЪ
15. ВЕНДЕЩЕ ЦІУЖЕ ОНЬ ІНІУ ВШЕТЕ ЖОІТЬВА І СОІЛОІ ІМІАЕ
НЕ ПРЦЕ
16. ОНЬ ДРУЗЕА І БІАЩЬ КІСЬКО ТЕІ СЛАВЕНЬ І ЛІУДЬВА ОРЕ
ОЦЕ СЛВНА ІАКОЖДЕ СЛВА
17. ПРЕТЕЩЕ ІХЪМА А ПОЛЕЗНАЩЕ ІХЪВА ІАКО СТРІЕЛЕ А МЕНЩЕ
ЗНАІЕТЬ

I П

1. СОБЪ ТЕ ПРЕИДЕ І ЗВЕ ДО КРАІА ІЕГО І ПОЩА СКУТІА
ОБЕРЕШЕТЕ І СЕ КІСЬКО НАЛІЕЗЕ НА
2. НЕ О ПРВЕ ОЖДЕНЕ І ОДВА БІАЩЬ ОЖДЕНЕ НЬ САМОІ ЛІУДЬВА
БІАШЕТЬ ГРІАХОМЬ ПОКРЬМЕСТА
3. ТЕІ ІАДЬЩА МНОЗІ А ОЩЕСОІ А ЛІУДЬВЕ ПОВРЗЕТЕ ОД МЕЩ ?
4. І СЕ ГЛАГОЛІАЩЬ ОРЕ ОЦЕ ІАКО МЕРТВЕ УЩЕРНІЕ НАГРІАХОМ
А І ТОІІЕ ПОГРІАХОУТЬ
5. РАДОШЕМА СВЕМА І ІАДЬ ПДЕРЗЕЕІ СЕБЪ ТО ОМРЗЕШЕСЕ
СЕРЬЦЕ ОРЕОВО А ПІЕШЕ
6. РОДІЩЕМА ПОДЕРЖЕТЕ КІСЬКА І ЛІУДІЕУ І ТА КОМОНІА
СЕДЬЛАШЕТЕ ВЗІ А СЕ ВРЗЕШЕ
7. НА ІЕЗЕ І БІАЩА ПО НЕІ ІАКОЖЬ РАСТРЩЕНІ СОУТЕ І
ТОМІАХОМЬ ВІЕДЕТЕ ДО ІСЬВА
8. ІМІАХОМЬ СОІЛОУ ДО КОУПІ А НЕ ІНЬ НЕ МОЖАШЕТЕ
ОДЕРЗЕТЕ НОІ ТОІ БО ТОІ СТЕНПЕ НЕ
9. ОДЕВЗІАШЕХОМЬ ОБОВА ІАКОЖДЕ РУШТЕ СОУТЕ А СЕБЕ СЛВУ
ІМІАХОМО ІЗРЩЕНОУ ОД ВРЗЕ
10. ІАКОВЕ ГЪРЛІАШОУТЬ ДО НОІ А ВІДІАЕІЕ ЖІДЬБО НАШЬЕ
ІСКУСЕТЕ ІМІУТЬ ДО БРАТЕНЬ
11. НАМЕІХ О СРВРЕ НАМЕЩЕНОІ І ОДЪ ГОНЬЩАРСТІ ГОРЬШКЕ
УЕДАНО ПРО СОІНОІ ОВІЕ
12. НОІ ЖОІТЬБО НАШІЕ О СУПІЕХ ЕСЕ ДО КОНЦЕ НАШІЕ А І
НІУЖДЬЕНОІ
13. ДО СВЕТАМЬ НЕ ІМІАШУТЬ НАМО РЕШЕШЕТЕ ОІНЬ ЖІВОТЬ СЕ
БО СЛОВІЕСОІ НАШІА
14. ІСТЬВЕ СОУТЕ І ІХОВА ЛЕЖДЕНА СЕ БО ЛУЗЬ РЕЩАШУТЬ І
НЕІА ІМУТЬ

2 А

1. ПРЕД РЕЩЕНО ЕСЪ ОД СТАРЬ ЩАСЕ ІАКОЖДЕ ІМІАХОМЬ СО
СПОЛЕТЕ СО ІНІ А ТВОРІАШЕ ?
2. ? ВЕЛКОУ ОДРОДЕТЕ ІМІАХОМЬ РУСКЕНЬ НАШУ
3. О ГОЛУНІЕ А ТРІ СЕНТЕ ГРАДІЕ І СЕЛІА ОГНІЦ ДУВНЕХ
ДОІМЕ СЪ ТАМО І ПЕРОУНЬ ІЕ НАШІ
4. ЗЕМІЕ СЕ БО ПТОІЦІА МАТР СВА СПІЕВАШЕТЬ О ДНЕ ТОІЕ
І ЖДЕХОМЬ ОНА НА ШАСЕ СО ІНЕ
5. ІАКОВЕ ВРЩАТЕСЕ ІМАТЬ КОЛОІ СВРАЖЬЕ ДО НОІ І ЩАСЕ
ТОІЕ ЗАСВЕ ІДОШУТЬ ДО НОІ РЩЕХОМЬ

6. МАТР СВЕ ІАКОЖДЕ БЕНДЕХОМЪ БРАНТЕТЕ ЗЕМЬ НАШІУ ЛЕПІЕ
ВЕНДОІ ІАКОВЕ ІДЬША
7. ДО ЗАПАДЪ СУРЕ І ТАМО ПРЕД ВРЗЕ ЗЕМЕ РАІАШУТЬ І
ХОІБЕНІУ ВІРУ ІМУТЬ ОДЕРЖЕТЕСЯ
8. НА НІЕ БОРО ВОІНЬ БОРЕЩЕ ІАКО ЕСЬ СОІЛЕНЬ А ЛІУДЬ ТА
ВІРУ ІМІАШЕТЬ О СЛОВЕСОІ
9. ТОІ А І НЕ СЬМОІ ГЛУПЕНЕ ІЗУМЛЕНІ А ВІЕРЕТЕ НЕ ІМОХМЬ
ДОТЕ УЗРЕТЕ ЕЩЬІЕ
10. ВЕНДЕВРЕНТЕТЕСЕ ДО ЗЕМЬ НАШІЕХ О СТУПОІ ДРЕВЛІА А
ГЛЕНДЕТЕ ЕЩЬЕ ПОЩА РЕІНІ
11. ІАКО ВЕДНЕ О ХОДУ ОДО ПЕНТОІРІЕЩЕДЕ І КІЛЬБОВА ОДЕСУНЬ
ОДЩЕЦЕНА
12. ОД НОІ І ТА СВЕ ПТОІЦІА РЕЩЕШЕТЬ ІАКО ОГНЬ СМАРЬ
ПОНЕСТШЕ ДО НОІ І ГЪ ЛОУПО РУЩЕШЕТЬ
13. ДА ТО ІЕ ГОРЕНЬБЕНЬ Е А ВОЗЕ КОУПАЛІТЕ А ДАЖДЕ
ДАЖДІТЕ СЕ ВО ТЕ ЗЕМЕ БЕДЬЕ А
14. РОЗВРЗЕНОІ І КОМОНІА ПОГЛЦЕНА ІКОІ ЗВІАШУТЬ СОІНОВЕ
ТОІЕ КОМОНЕ ПРОТШЕ ВОЗЕМІ
15. ТО ВОЗІ О СТУПЕ ОВЕІ ДАСУНІЕ ДАІАШУТЬ ОСЕНЬДБЕ ІЕХ СЕ
ІМІАХОМЪ СОУШЕТЕ А
16. НЕ ЗА ЩАС АНТЕВЪ І ТОІ АНТОІРІЕ ОДЕРЕЗЕШЬ МЕЩЕМ
МНОГАЛЕЖЕДЬ ПОГРЕВЕШЬ ДОМЪ ТВЕІ
17. ІАКОЖДЪ ДОМОВЕВ ЦУЖДІЕ НЕ СТРОІАШУТЬ ІНІ
2 Б
1. СЕ БО ОРЕ ОТЕЦЬ ІДЕ ПРЕНД НОІ А КІЕ ВЕНДЕ ЗА РУШЬ І
ШЕКО ВЕНДЕ ПЛЕМОІ
2. СВЕ А ХОРЕВЪ ХОРВОІ СВЕ А І ЗЕМЬ ВО ГРАДЕНЦЬ НА ТО А
ІАКВЕ СЕ МОІ ВНУШАТІЕ БГВЕ
3. ОДЕІДЕ ХОРЕВЪ І ШЕХ ОДО ІНЕ А СЕХОМЪ ДО КАРПАНЬСТЕ
ГОРІА І ТАМО ВІАХОМЪ ІНІ ГРАДЕ
4. ТВОРІАЕАМ ІНУ ІМІАХОМЪ СОПЛЕМЕНОІ ІНІАІ БОГЕНТСВЕ
ІМІАХОМЪ ВЕЛКО
5. СЕ БО ВРЗІ НЕЛЕЗЕЩЕ НА НОІ І ТО ТЕЩАХОМЪ ДО КІЕ ГРАДО
А ДО ГОЛУНЕ А ТАХОМЪ ОСЕЛЕЩЕТЕСЕ
6. ОГНЕ СВЕА ПАЛІУЩЕ ДО СВРЗЕ А ЖЪРТВОІ ТВОРІАЩЕ
БЛАГДАРЧЕТЕ ВЗЕМЬ І ТАКОВЕ
7. ОНОІ І СЕ КОІЕ УМРЕ ЗА ТРІДЕНСЕТЕ ЛІАТОІ ВЛАДОІЩЕТЕ
НОІ І ПО СЕМЕ ВІАЩ ЛЕБЕДІАН
8. ІЖЬ СЕ РЕЩЕ СЛАВЕРЕ І ТОІЕ ЖІВЕ ДВАДЕНСЕТЕ ЛІАТОІ А
ПОТЕ ВІАСТЬ ВЕРЕН

9. ЗЪ ВЛІКОГРАДІЕ ТЕКОЖЪДЕ ДВАДЕНСЕТЕ І ТОМОУ СЕРЕЖЕНЬ
ДЕСЕНТЕ І О СТЕЛЕ ОДЕРЖІАХУ
10. ОНЕ ВІТЕНЗЕСТВОІ О ВРЗЕХ І ТЬМОІ ЛІХОІ НІЕСТЩА О СО
ІНЬ І СЕ ГРЕНДЕЩЕТЬ НА НЕ
11. І НА МОІ І ТО ГОДЕ ПРІЕДЩА ДО СТУПЕН НАШІЕХ ЗЛОІ
ТВОРІАІ І СЕ ДОБЛЕДЕНБУ ІМАТЬ ПРАОЦЕ
12. НАШІА ПРІАТІСЕ О ЖІДЬБУ СЕ ВО СЕХОМЪ СЛВНЕ ІАКОЖДЕ
СЛВІХОМЪ ВОЗЕ І СЕ МОІ
13. О БОЗЕХ ВНУЩЕ СЪВРА НАШІЕ А ДАЖБО І ТАКОЖІЕ ТРПІЕХОМЪ
О ЗЛЕ А ПОЕДЖДІЕ СОІЛУ
14. ІМІАХОМЪ ВЛКУ ОТЕІ БРАНЬЕХОМСЕ ВЛІЦЕ ОДЕНАТЕНЩЕНЕ
ГОДІЕ БЪРЗІ Е ОДЪЕШЕНСЕТЬ
15. ЛІАТЕ І ТУ ІЛМРІ НОІ ПОДРЖАШІУТЬ І ТАКВЕ ІМІАХОМЪ
ВЕНТЕЗСТВА О ВРЗЕ СЕ ВО ТЫЕ
16. ДЕСЕНТЕ РЕХОІ ІМАІІ ТОІ ВЛЦІЕ БЕНЬДЕ ПРІАЩЕТ ЛІЕІВОВЕ
ХОРБЕРЕ ОСЕ НА НЕ НАЛІЕЗЕ
17. ТЕ ПОЩА СІХРІА ТВОРІАЕ ІНЕМОІЕ БРАНІ ІНІУ ІАКОЖДЕ
МЕЩЕ ХРІАЖДЕНЬСТЕ
18. ОМЕНИЕ НОІ ОД ОВНІ І ОВЩЕ ІТАОТВАСТЕРУ ТВРІЕ ВО
СВРЗІЕ САМО
З А
1. СЕ БІЕТЬ КРОІДЛЕМА МАТР СВА ПТОІЦІА ІАКОЖДЕ
БРМАНОВІЕ ІДІАШУТЬ НА НЕ І ТЕ РОЗЕДЕ
2. ЩЕЛЬ ДАІАШУТЬ І ТАКОВЕ ТЕЦОУЩЕ НЕЛІЕЗОУТЬ НА НЕ А
СЕ ТЕЩЕ ТУГА ВЛКА О КРАІЕ НАШІЕ
3. ІАКО ДОІМОВЕ СТУПНІЕ ПОВЖДЕНІ АХУТЕСЕ ДО СВРЗЕ
ТАКОЖДЕ ЖАЛЕ ПЛАЩЕТЬСЕ О
4. НОІ І КЛІЩЕТЬ МАТР СВА ДО ВШНІЕГО ІАКОВЬЕ ДАІА ЛЕСЕ
ОГНЬ ДО ОГНІЦОІ НАШІЕ І ТЕІ
5. ПРЕБЕНДЕТЬ О ПОМОЩЕ І СЕМ ОЦЕ ВРЖЕЩЕТЬ НА ВРЗІЕ І СЕ
ГЕМАТЬРЕХ УСТУПІСЕ А ГОДЕ
6. УСІЕДЕЩЕ НА КАЛІЦІУ МАЛОУ І ТЕЩЕ ДО БРЕЗІ МРШТІ І
ТАКВЕ ЗЕМЕ ОДЕРЖЕШАТЬ ДО ДОНЕ
7. І ПО ТОУ ДОНУ РІЕЦЕ ІЕ СЕ КАЛКА ВЛІКА ІЕ КРОМЬ МЕЖДЕ
НОІ І ПРЕВЩАІА ПЛЕМОІ І ТАМО
8. ГОДЕ СЕ БІЕ ЧТВАРОІ СЕНТ ЛІАТОІ О СВЕ ВРЗЕМ І ТОМУ
ІАХОМЪ СЕ МОІ ЗЕМЕ НАШІУ І РАІАХОМЪ
9. КЛОУДНЕ ЗЕМЕ ІЕЛАНШТЕМ А ТРЗЕХОМЪ ОМЕНОІ СКУТЕ СКЕРІ
І ТУЩЕ О СРБРЕНОІ І

10. ЗЛАТВЕНОІ КОЛОІ І ПІВТОІ ІАДЕВЕ СКЕРА І ЖІВОТЪБА
НАШІА БЕНДЕТЕ О ТЕ ПОРІЕ КЛУДНА
11. І МІРНІА І СЕ ГОДЕ НАЛІЕЗЕ НА НОІ ЕЩЕЖЪЕ І ВІАСТЕ
ПРІА ДЕСЕНІЕ ЛІАТОІ І СЕ УДРЖІЕХОМЪ
12. ЗЕМЕ НАШІЕ ІАКОЖДЕ ІМІАХОМЪ БРАНТЕСЕ ОД ВРЗЕХ ІАК
ІДІАШУТЬ ОТРЕКОНЧЕ
13. СВІАТОІ ОКУДЕ СВІАТОІ ІДОУТЬ ДО НОІ І ТОІ СВІАТО
ПЕРВЕНО КОЛІАДЪ І ДРУЗЕ ІАРЬ
14. І КРАСНІА ГУРЕ І ОВСІЕНА ВЛІКА І МАЛА І ІДІАШУТЬ ТІЕ
СВІАТОІ ІАКОЖДЕ МУЖЬ ІДІАШЕТЬ
15. О ГРАДОУ ДО СЕЛОІ ОГНЕЩЕНСЪТІ І КІЕМ ЗЕМЕМ ІРЕ
ГРЕНДЕТЬ ОД НОІ ДО ІНІАІ І ОД ІНІА ДО НОІ
З Б
1. ТЕЦЕТЕ БРАТІЕ НАШІЕ ПЛЕМЕНО О ПЛЕМЕНО РОДІ О РОДІ І
ВОІЕТЕСЕ О СЕВІЕ НА ЗЕМІЕ НАШІЕ
2. ІАКВА НАЛЕЖДЕ НОІ І НІКОЛІЖДЕ ІНАМО СЕ БО СЪМЕ
РУСІЩЕ СЛАВЦЕ БЗЕ НАШІА СПІЕВОІ
3. НАШІЕ І ПЛЕНСОІ ІГРАЩА А ПОЗОРІШІА О СЛАВОУ ІЕХ СЕ
БО СЕХОМЪ НА ЗЕМІЕ І ІАХОМЪ
4. ПРСТЕ ДО РАНЕ СВОА А ТЛЦЕМ ДО НЪЕ АБОІХОМЪ ПО СМРТЕ
СЕМЪ СТАХ ПРЕДОІ МАРМОРІА
5. І РІЕКЛА ВІАХ НЕ ІМАМЪ ВЕНЕТЕ ТООГУ ІАКОІ ЕСЕ ПЛНІЕН
ЗЕМІЕ І НЕ МОГОЩУ ІЕГО ОДІЕЛЕТЕ
6. ОД ЕНІЕ І ВЗЕ ВІАЩІ ТАМО ДОРІЕЩУТЬОТЕСОІ ЕСЕ РУСІШТЬ
А ПРЕБОУДЕШІ ТООЕМЪ
7. ІАКО ІАЛЕ СЕ ЗЕМІЕ ДО РАНЕ СВА І НЕСЕЩЕШЕ ІУ ДО НАВІА
О ТЕ ЩАСЕ ПОКОІА КНІЕЗЕ ІЗВРІАШУЩЕ
8. МНОГІА ВУТЦЕ І КНЕЗІА ОСЕВІА І ВСЪАКОІЕ ІАКОВЕ ТООЕ
ПОКНЕЗЖДЕНІЕ УВЕЩЕ
9. РЕЩЕНІ ПРОСТІ МУЖІ І ТАКО СТАІАЩЕ ЗЕМЕ РАІАШУТЕ І
СЕБЬ ТОО КНЕЗІЕ БЕНДЕТЕ О РЩЕНОІ
10. ДВАТЕ ЛІУДЪЕ А ХЛІАВІ І ІАДЪ І ВСЕНКУ ПОЖІТЕ ОДО
ЛІУДЕ СВА ДНЕСЕ ІМІАХОМЪ
11. ІНІАІ КНЕЗІЕ ПОЛІУДЕ ВРІАШУТЬ І О СОІНІ ВЛАДЪВУ
ДІАШУТЬ ОД ОЦЕ ДО СОІНЕ
12. А АЖЪ ДЕДО ПРАВНУЩА

4 А

1. І СЕ ГРІАДЕТЬ СЬ СОІЛОІ МНОГАІА ДАЖБО О ПОМОЩЕ ЛІУДЕМ
СВЕІМ І ТАКО СТРАХОІ НЕ
2. ІМЬ ПОНЕЖДОІ ДРЕВЛОІ ІАКО НОВОІ ОНОІ ПЕЦОІІСТЕ ТОІ ІЕ
РІАХОМОНІЕМ ІАКОЖДЕ
3. ХОЩЕТЬ І СЕ ЖДІЕХОМ ПО СВІЕ ДНЕ ОТОІЕМ ІАКО ІМІАХОМ
4. ? СЕ БО ВОРОНЗЕНЦЬ БІА МІЕСТО О ІАКОВІЕ УСІЛІСЕМЕ
ГОДЕ А
5. РУСЕ СЕ БІЕТЕ І ТО ГРАДО БІА МАЛО А ТАКОЖЬДЕ ПОПРІЕ
ТОЕ СОЖЕГНЕНТО І ПРАХ І ПУПЕЛОІ
6. ТОІА ВІЕТРІЕМА РОТ^СРЩЕНОІ ОБАСВА ПОЛОІ І МІЕСТО СОІЕ
ОСТАВЛІЕНО НЕ БОЖЬ
7. ЗЕМІЕ ТАІА РУСКАІЕ І СЕ НЕ ОЗЕРЕЩЕТЕСЕ О НІЕ А НЕ
ЗАБУДЕЩЕТЕ ІУ ТАМ БО КРВ ОЦОІ
8. НАШІЕХ СЕН ЛІЛІАЩЕ І ТАКМО СЕ МОІ О ПРАВІЕ ГРОНДІЕХОМЬ
ОТО СЕ О ВОРОНЗЕНЦІЕ
9. СЛАВА ТІЕКОЩЕТЬ ПО РУСІЕМ І ТОІЕ СВАРОЗЕ ІМУ ТОІ
ІАЩЕТЕ О СІЕМІ СОІЛОІ ІМАТЕ
10. НА КОНЕЩОІ СВА ОДЕРЗЕТЕ ІА О РУСЕ ГОІЕ БО СЕІ ОРЕНГОІ
І РУГА ІМІАШУТЬ ДАТЕ О
11. КОНЕНЗОІ О СВЕІ ОГНЕНЬЧОІ СЛУЗОІ ОТО ІА ІМІАХОМ
ДРЖЕТЕ СЕЩЕ РУГУ ОСОВІУ ДАІМУТЬ
12. ІАДЬ І ПОІТВУ ЗА ЩАСІЕ СВОІ ДО СМРТЕ І СЛОЖДІЕХУТЬ НОІ
СЕ БО МНОГІА СЛЕНЖЕЩЕ
13. КОСТЕ СВОІА ОБОЛОНІЕ ІАКОЖДЕ ЗА ЩАСЕ МЕЗЕНМІРУ ТАКО
АНТІЕ СЪМЕ ІМІАХОМЬ
14. УЩТУ І СЛАВУ ПОІУЩЕ ВОЗЕМ І ТАКЪВОІ СЛАВІЕ РЩЕНІЕ
НІКОЛІЖДЕ ПРОСІАЩЕ НІЖІЕ
15. СЛВОУ РЦІЕХОМЬ СЕ БО ТЕ МОЛОДНЬ ТВРІАЩЕ ОМОІІЕХОМЬ
СЕ ТІЕЛЕСОІ НАШІА І РЦІЕХОМЬ
16. СЛВУ ТАКОЖЬДЕ

4 Б

1. ПІІМО СУРЕ ПОІТВУ О СЛАВОУ ТУ ПЕНТЕ КРАТОІ ДЕНОІ
ОГНІЦОІ
2. УЗГНЕХОМЬ О ДОУВОІ І ТАКО СНОПА ВЛЕЦІЕМО А РАЦІЕМО
ХВЛУ ОНЕ ІСЪМЕ ДАЖЪБОВОІ
3. ВНУЩЕ І НЕ СМІЕХОМ НЕХАТІЕ СЛВОІ НАШЕ А ЗАВІЕЦОІ СЕ
БО АНТІЕ БІАХОМ ПО РУСЬКОЛАНІ

4. І ДРІЕВЛЕ БІАХОМ РУСЕ ПРЕБЕНДІЕХОМО НОІ ? СЕ О ВОЛОІНЬ
5. ІДЕ О ПРЕДЕХ І БЕ ВРЗЕ ІАКО ХОРОВРІА ЕСЕ ТА ВОЛОІНЬ
Е ПЕРВОІЩЕ РОДО ЕСЕ І СЕ О
6. ОСЕРЕНЬЦЕСЕ ОВОІ І АНТІЕ ~~МЕЗЕН~~МІРУ ОДЕРЖЕЩЕТЬ
ПОВІЕДОІ О ГОДІЕ І РОСТРШЕШЕТЬ
7. НА ОВОІ І СЕ ПО НІЕХ ТЕКОСТА ЕГУНОІ О КРВЕ СЛВНЕХ
ЖАДІАЩЕСЕ І ТА БОРБА ЗУРІВА
8. БІА І СЕ ГОДЪ СООБРАТІШІА СО'ЕГУНЫШТОІ І СНЕМА НА ОЦЕ
НАШІЕ НАЛЕЗЕ І БОІСТЕ РОЗВІЕНА
9. І ОЗНІЦЕНІ А СЕБЪ ЧЕ ІДЬЦІА ОБРІ НА КНЕНЗЕ І ЗАВОІ
ЕГО І СЕ СОІНЕ МОРІА
10. ОДОІДІЕ ОД РУСЕ ВЗЕ РУСОІ НЕ ВРІАЩЕШУТЬ ЖЕРТВОІ
ЛІУДСЬКЕ АНІ ЖІВОТІНА ЕДІНІЕ
11. ПЛОДІА ОВОЩЕ КВІЕ'ТОІ А ЗРНА МЛЕКО СУРЕ ПІТНОУ О
ТРАВІЕХ ОЗБРАДЖЕНОУ
12. І МЕД НІКОЛІЖДЕ ЖІВІУ П'ТОЦІУ А НЕ РЕНВОІ І СЕ ВРІАЗЕ
І ЕЛАНШТЕ ВЗЕМ ДАІАШУТЬ
13. ЖР'ТВЕ ІНІУ І СТРАШНОУ ЧОЛОВІЩНОУ І-ТО НЕ ІМІАХОМ
ДІТТЕ ІАКО СЪМЕ ДАЖБОВЕ
14. ВНУЩЕ І НЕ ІМІАХОМ КРАЩЕТЕ ЗА ІНЕ СТОПОІ ЧІУЗЕМА ?
5 А
1. СЕ ЖЕРТ'ВА НАШІА ІЕ МЕД СУРЕ О ДЕВЕНТЕ СОІЛОІ
ІЩАЛЕУДІАНІА І НА СУРІ СТАВІЕНА
2. ТРІЕ ДНІ ПО ТІЕХ СКРЕНЗ ВЪ ЛНУ ЦІЖДЕНА І ТА
ВЕНДЕШЕТЬ НАШЕ ЖР'ТВА ВЗЕМ ПРАВІЕ
3. ІАКОВЕ СОУТЕ НАШЕ ПРАОЩЕ І БО СЕ ОДЕІДЕХОМЪ ОТО
ДАЖБВА І СТАХОМЪ СЛАВНІ О СЛАВЕНТЕ
4. БОЗЕ НАШІЕ НІКОЛІЖДОІ ПРОСІАХОМЪ НІ МОЛІХОМЪ О БЛАГОІ
СВА СЕ БО БОЗЕ РЕКОХУТЬ
5. НАМО ХОДІТЕ ДО РУСЕ А НІКОЛІЖДЕ О ВРАЗЕ ?
6. МАТЕРСВА СЛВА ПОІАЩЕТЬ НОІ СПІВАТЕ ВОІТЕЖНСТ'ВЕ НА
ВРЗІ І ТОМУ ВІЕРІХОМЪ ІАКО
7. СЛВОІЕ О П'ТОЦІЕ ВОІШНІЕ О СВАРЗЕ ПО РОСТІЕ ЛЕТІАШЕТЕ
ОД ОНОІ ?
8. СЕ БО КОНЕНЗЕ НАШІЕ ІЗВРІАЩЕХОМЪ ДА ВЕНДЕТЬІЕХ ОНОІ
ПЕЦІТЕСЕ І
9. ДА ПРЕІІДЕ ВРАГ ЗА КРОМОІ НАШІА КРОМЕ ТЫЩЕТЕ НЕ
ВЕНДЕТЬ ІАКО ЗОВРАТЕІ І САМО

10. КОІТО СНОП ЗНАІАЕ ІАКО СМЕ МОЛІХОМЪ СЛАВУ І НІКОЛІЖДЕ
ПРОСІАЩЕ ОІНОІКОЛЕ
11. НЕ ПОТРЕБОВАХОМЪ О ЖІВОТІЕ НАО ХІВЪНА СЕ БО ЗРЯЩЕТЕ
ОЦЕ НАШІІ ОРЕ А ДО ОБЛАКОІ
12. ХОДІАЩЕТЕ ВСХІЩЕНА БІАЩЕ І ВСХІЩЕНА СОІЛОУ ДО
ПЕРУНЬКОВЕ КОЩЕНСТВА ?
13. І ЗРІАІ ТАМО ОРЕ ІАКО ПЕРУНЬКО КОВАЩЕ МЕЩОІ НА ВРГОІ
І КОВАЩЕ
14. РЕЩЕ ТОМУ СЕ СТРІЕЛОІ А МЕЩЕ ІМІАХОМЪ НА ВОЕ ТОІА І
НЕ СМЕЩЕЩЕ СЕН БОІАТЕ ІЕХ
15. ІАКО ЗНІЦОУ ІЕХ ДО ПУДІЕ І КМОТА ІЕХ БЕНДЕ УМІЕШАНІА
ДО ПЕРСТЕ ВЛІЖЕ ІАКО ЗЕМЕ
16. О БАГНОІ ЗВІЕРЕМІ БЕНДІАШУТЬ ОНОІ ІАКО ПРАСЕТОІ
УМАЗАНЕ ОД БРЕНІА І СМРАДЕ
17. СВОІ ПОНЕСІАШУТЬ О СЛІЕДЕ СВА І ТАМО РЕЦЕНО ОБЕНДЕ
О ОНОІ ІАКО СМРАДНОІ ПРАСЕТОІ
18. І СВІНІЕ СЕ БО РІЕКША ПЕРУНЬКО КОВАЩЕТЬ МЕЩОІ І ОРЕ
УТО РЕЩЕ І ТОЕ ОРЕ ПОВЕНДЕ
19. ОТЕЦ НАШІЕМ І ТАКОВА БІАШЕ НАШЕ БОРБА ЗА ЖІТВОУ І
ВІТЕЖЕНСТВА МНОГАІ ВІЕКОІ
20. НАЗАДОІ А ДНЕСЕ ВІЕРІХОМЪ ТО НЕ БЕ ТАКО

5 Б

1. ІДІАХО ДЕТІ ВЕРСЕІ ДО СОІНІЕ МОРЕ А СУРЕНЖЕ ДО ВОІ
ІІ РЕКОХЪ ВАМО ІАКОЖЕ
2. ВІЕДІЕХОМЪ САМО ОТОІЗЕ СТАРІА РЕМЕ НАШІА СПОЛЕНСТВА
АНТІЕВА І ТАКОЖЕ
3. ІЕСТЕ ЗА МНОГОІ А КРВЕ ЛІТЕ А ПО НІЕ РУСА БУДЕШЕТЬ
ІАКО РУДУ ЛІАХОМЪ А ТАКО ВЖОІЖЕНЬІУ
4. ДО КОНЦЕ І БУДЕТЬ ОТО ЗЕМЕ НАШІА СЛАВЕНОІ ПЛЕМЕНОІ І
РОДОІ СЕ БО СЛАВІХОМЪ
5. БОЗЕ НІКОЛІЖЕ ПРОСІАЩЕ ЛЕЖЕ СЛАВІЩА СОІЛУ ІЕХ І
ТАКОЖЕ ВЛІЧАХОМЪ ПРАЩУРІА
6. НАШІЕГО СВРГА КІЕ ВІА ВЪ А ПРЕБЕНДЕ ВОЖДОІ О НОІ О
ВІЕКУ ДО КОНЦІА

6 А

1. І СЕ БІАЩЕТЕ КНЬЗВЕ СЛВНУ СО БРАТАРЕ МУ СКІВЪУ А СЕ
ПРЕ ВЕСТЕ ВЪЛКІЕ
2. НА ВЪСТЕНЦЕ І СЕ А ТОІ РЕЩЕТЕ ІДЕМО ДО ЗЕМЕ ІЛМЕРСТЕ
А ТАКО ІЕЩЕТЕ

3. А БЪСТАРНА СВЕ ОСТАВЕ СТАРОЦЕ ІЛОМЕРЕ О СЕ ТЕЦЕ НА
ПОЛУНОЩЕ А ТАМО СВЕ
 4. ГЪРД СЛАВЕНЪ УТВРЖЕ А СЕ БРАТЕ ГО СКФЕ У МОЖЕ
БІАЩЕТЕ І СЕ БЪСТАРЕ ІМЕ
 5. СНА СВЕ ВЕНДЕ А ПО НЕ СІТЦЕ БІАЩЕ ВНУЩЕЦ КІЖЕ ВЛАДЕЦ
БІАЩ СТУПЕ ПОЛУДЕНЕ
 6. А КРВЕ МНОГА А ТАМО ІЕСОІ А ОТВА БІАЩЕ ПРЕ ВЪЛКА
ЗАСЕТЕ А ЗУРЕТЕ
 7. НА ОБАПОЛЕ ОДЕ ДАНІУ ДО ГОРЕ РУСИЩЕ А ДО ХОПЕ
КАРПЕНСТЕ А ТАМО РІАЩЕТЕ
 8. СЕ БО УТВРЕ КОЛЕ А БЕНДЕШЕТЕ ОНРЕЦ ЗА НЕ А ТАКОЖДЕ
ВРЗЕМ УПОРЕ ТВОРІАЕ
 9. О СЕ УРАЗЕ ОНЕ А ОДСТРЩЕ ОД СЕ І СЕ РОДЕМ О ТОМО
РЕЩЕТЕ А ВЕЩЕ СОЗВЕ ЕДИНО
 10. ТВОРІАЩЕТЕ ЗЕМЕ НАШІУ А ТАКО СТОІАТЕ ЗЕМЕ ТЕІЕ ПЕНТЕ
СТОІ ЛЕТЕ І СЕ ЗА СЕ
 11. ОТВОРЕ МЕЖДЕ РУСИЩЕ УСОВІЩЕ А ВЪРЖДІАЩЕТЕ СЕН ОВЕ
СОІЛОУ СТРАТЕТЕ
 12. ІМІАЩЕТЕ ОВЕ СОУБОЕ А ВЪЗЪЛАЖДЕНІЕ СВЕ А ТАКОЖДЕ
ПРІДЕТЕ ВРЗЕ НА ОЦЕ НАШІЕ
 13. О ПОЛУДЕНЕ І СЕ СТРЩЕТЕ С КІЕВА ЗЕМЕ О ПОВРЕЖЕ
МОРЖЕНСТЕ А СТУПОІ
 14. І СЕ ТЕЩІАХУ ОВЕ НА ПОЛУНЕЩЕ А СРІАЩЕТЕ С ФРІАЩЕ
О ТОЖДЕ ІДІАХУ ПОМОЩЕНА
 15. ВРЗЕ І СЕ СКУФІА ОЦЕНТЩЕСЕ А СРАЗЕТЕ СО ВЪРЗЕ О
СОІЛОУ А ПРОЩЕ ОНОІ А СЕ ОВОІ
 16. БІАЩЕ ІЕРУНОІ ПОПРАВЕ ДО РУСЕ СТУПІЩЕ А ТОІЕ
КРАТЕ ОДЕСТРЩЕНЕ
 17. БІАЩЕ ТО ІМІАХОМ ЗА ЗНАЩЕ ІАКОЖДЕ ІМІАХОМ А НОІНЕ
ТВОРІТЕ І СЕ БІА ІМАТЕ
- 6 В
1. ОТЕ ВРЦЕ СЕБ ТО СТУПНОІ ХОРПЕ ХРАНЕТЕ ІМІАХОМ ІАКО
ОЦЕ НАШІЕ А ПРАЩЕ ІЖЕ
 2. ХЪРПІАЩЕТЕ ІМАШЕ О СВЕ СТУПЕ І СЕ ТРАВЕ СВЕ А
КВЕТЕНЪ ХРАНЕТЕ УМІЕША ІАКОЖДЕ
 3. КРЪВ СВЕ ЛІАХУ О СЕ БО КОЛУНЕ НАШІУ ОСТАВЕ ВРЗІЕМ І
ТА ГОЛУНЕ КОЛЕМ
 4. БІАЩЕ О ТА ВЪРЗІЕМ ТІЖЩЕ О ПРОСТЕ СТА І СЕ ГРДЕ
НАШІЕ КЛОУМ СТАВЕТЕ ІМІАХОМ

5. ІАКОЖДЕ ОЦЕ НАШІЕ ІАКОВЕ О СТРЦЕ ПРІАЩЕСЕ О ЗЕМЕ НА
ВСЕК ОТРОКОІ А ДО
6. ПОУДЕ СПАДНЕСЕ А ЛІБАТЕ ІУ А ТАМО ЗЕМРЖЕТЕ ІМІАЕ А
НА СПОТЕ НЕ ІДЕЩЕ ВОЕЖДЕ
7. КАМО ГРЕНДЕТЕ СЕН ТОІ ДЕНЕ ІДЕЖДЕ НЕ ІМАХОМЪ ОНЕКДЕ
УТУЛОУ І СЕ РЦЕХОМЪ
8. ОТО ІАКО ОЦЕ НАШІЕ А СЕ БОРЕХОМЪ А КОЛІВВА ПОРЖДЕНЕ
БІАХОМЪ СЕ ПЕРУНЕЦ
9. ПРІДЕ ДО НОІ А ТОІЕ ПОВЕНДЕ НОІ І СЕ КОЛІКО ІЕ
ПРАХОУ НА ЗЕМЕ А ТАКОЖДЕ
10. ІЕ ОТО ВОЕ СВАРЗЕНЦЕ ОНОІ ПОМОЖДЕНЕ БЕНДЕШЕТЕ РАТЕ
ІДІАЩЕТЕ ОД ОБЛАКОІ
11. ДО ЗЕМЕ І СЕ ДІДЕ НАШЕ ДАЖБО ОЩЕЛЕ ІХЪВА А КОЛІЖДЕ
ТОІЕ НЕ ОБОРІАЩЕТЕ
12. ОЦЬ А МОІ НЕ ОСОМЕ А ТО ДО ЦЛЕ НЕ МОЖАЩЕТЕ БОІТЕ І
СЕ РЦЕХОМЪ МОЛОІТВУ О
13. БЗЕМ НАШІЕМ АБОІ ОВОІ НАМО ПОСПЕЩЕТЕ ДОПОМОЖДЕНЕ А
ДАТЕ ВІТЕЖДЕНЕ НА ВРЗЕ О
14. МОГОЩЕ ІЩО СЪМЕ О ТЕМ ІАКЖДЕ ЗЕМЕ НАШІА УТЛЩЕНА ІЕ
СПАТНІЕМА НОГОІ
15. ВРАЖДЕНСТЕ А ТАКО ЗРЩЕХОМЪ НА ТОІА БЕНДЕЩЕХОМЪ КОІ
КОЛОІ СВЕ А ТЕЦЩЕХОМЪ
16. НА ОНОІ А ПТЕЦЕМО АКОІНОУ ДО ДРЕСТЕ ІЕХ А НЕ
ВЕРТЕХОМЪ ІЕ О РАНІЕХ
17. ВРАЖДЕНСТЕХ А НЕ ОУБІЕХОМЪ ОНЕ ІЕЖДЕ НА НОІ НАЛЕЗЩЕ
ОТО РЦЕХОМЪ НА ВОІ

7 А

1. КІСЕК НА ЛІУДЕ СВЕ ЗА ЩАСЕ НАПДНЕСТЕ НА ОВІЕ А ТОІЕ
ОМЪРЗЕЩЕСЕ О ВРАЗЕ А
2. ТОКЪЩЕ НА ОНОІ А ПОТЛЩЕ ІЕ СЕ ІМІАХОМЪ ЗНАК ТОІЕ А
МОЩЬЕНОСТЕ І НЕ МЪГОЩЕХОМ
3. ДО ІАВЕ ДАТЕ ОВОІ СЕБ ТО БОІ СЛАВОСТЩЕ І СЕ ІМІАХОМЪ
СОІЛІУ ІСЪМЕ МНОЗІЕ
4. А ВРЗЕ НЕ СОУТЕ ТОЛКОІ МНОЗІЕ ІАКО СЪМЕ ІСЪМЕ РУСЦЕ
А ВРАЗІЕ НЕ СОУТЕ
5. О НОІ А КАМО ІЕ ВРЖДЕНА КРЕВЬ НАШІЕ ТАМО ІЕ ЗЕМЕ
НАШІЕ І СЕ ВРАЗІ ВЪДІАШУТЕ
6. І СЕ О НОІ СЕН СТАРАЩУТЕСЕ І СЕ СТАРОЩЕ ІЕ МАРНА
БУДЕТЕ ІАКОЖДЕ ОВЕ БІАЩА

7. О СТАРЕ ЩАСЕ ОЦІЕХ НАШІЕХ ?
 8. РЕШЕХОМЪ ІЕЩЕ СЛОВОІ ТОІЕ НАЗПАМЕНТЕ АВОІХОМЪ НЕ ІЕДИНОІ ОДО ТІЕ СЛОВЕ НЕ
 9. СУТРАТЕТЕ А РЦЕХОМЪ БРАТРЕМ НАШІЕМ О ТАКОЖДЕ СЕ СОІЛА БОЖСТІЕ БЕНДЕШЕТЕ
 10. НА ВОІ І ТУ ОВІНТЕЗЕТЕ ВРЗЕ ВАШІЕ ДО КОНЦЕ ІЖЕ ХЩЕШЕТЕ ЗЕМЕ ВАШІЕ ТАКОЖДЕ
 11. ВРЗЕТЕ МОУ ДО ОУСТЕ ПЪЛНІЕ А ТЕ ПОЛОКА ОНОУ ДО ДРСТЕ ; СВЕ А НЕ РЩЕ ПРОСТІЕ
 12. СЛОВОІ СВЕ БУДЕТЕ СОІНЕ СВЕ ВГОУВЕ А СОІЛА ІХЪВА ПЕРЕБЕНДЕШЕТЕ НЕ ВОІ
 13. ДО КОНЦЕ НЕ ІМІАХОМЪ А НЕ ЩЕРВЕ НАШІЕ НАСОІТЕТЕ ХЛІЕБЕМ СЕВ ТО ПОЖДЕН НА ОГНЬ
 14. А КРАВІЕ НАШІЕ СКУТЕ ТРПІАЩЕТЕ ТУГУ ТАКОЖДЕ І СЕ ІАКОЖДЕ МОІ
 15. І СЕ АКОІНЕ НАШЕ ХАРАЛУЖНЕ ОДЕРЖДЕХОМЪ ОДЕ ПОЛОУДЕНЕ БОРЗІЕ А БЕДІЕХОМЪ
 16. СОІЛНОІ ВІЩЕ ВРЗЕ НАШІЕ
- 8 А
1. СЕВ ТО ЗРІАЩЕТЕ ОБЕСВА ДО ІМЕТЕ ПТОЦУ ТУІУ НА ЧЕЛЕ ВАШЕМ А ТА ВЕНДЕ ВОІ ДО
 2. ВОІТЕЖЕНСТЕ НАДО ВРЗЕ СЕ БО ? ІНОІ ОВА А ТАМОЖДЕ СЕН ОДЕРЖЕШЕТ І ТУ
 3. КРАСОУЩЕСЕ ПРЕД НОІ А ВЛЕЦЕ СВІЕТАМЕ ДО СЕНЕ І ТАКВА БІАЩЕТЕ ВО ІНЬ ЩАС
 4. О ІАКО РУШТЕ ІДІАЩЕ СО ВЕНДЕМА І ТОІЕ ХОТІАЕ УНЕСТЕ БОЗЕ СВА ДО МОРЕ І
 5. ТАМО УГНІЕЗДЕСЕША І СЕ ГРАДІ А ПМОЛІА А БІАСТЩЕ ТАМОЖДЕ МНОГА ЗОДЬЩА ІАКО
 6. СОУТЕ БОГАНСТЕ І ТА ПМОЛІА УКРАСЕНОІ СОУТЕ ЗЛТЕМ І СРВРЕМ І МНГАІА О СЕ
 7. ДРВЕНОІ ВЗЕ ПОЦТІАЩЕ УДЬЩЕТЕ УСКУСІ І ТА ВІЕДОМА ІНОІМ ТАКОЖДЕ
 8. ТОІА ЗРІАЩЕШЕ А ЗАДЕЩА НА ТОА І ПЕРЕЩЕШІА ОВОІ І ТАМОЖДЕ НЕ ІМІАЩІ РОДІЩЕ
 9. НАШІЕ ПОРЮЕТЕСЕ ОРАБІ ХОДІАЩЕШЕ ДО ТЕ А ТРЗІАЩЕШЕ НА ТРЕЗЕЩЕХ О БОГЪСТВОІ
 10. ТА І ТАМОЖДЕ ОУСЕДШЕ ОТРЦЕ ОДЕРЕНЕ ДАЩЕТ СЕ І ТА ЗЕМЕ НОВІЕДА ЕСЩЕ

11. МРЗЪ СТЕ ПРЕ І ЗЛОІА ОУЖІВЕ СЕБ ТО МОІ ОДЕНДЕЩА О
ГОРЕХ КАРПЕНЬСТЕХ ДО
12. КОІА І ТАМО БІАХОМ ТАКОЖДЕ ВРІАЖДЕНЕ О ЗЛЕХ ІАЗЕЦЕХ
СЕ БО ПОІАХОМ ІАКО
13. СЪМОІ. РУСЕ О СЛАВНЕХ ДНЕХ СЕХ А ІМІЕМО СПЕВОІ ТОІА
ОД ОЦЕ НАШІЕ О
14. КРАСНІЕМ ЖІТБЕ ВО СТУПІАХ А ОСЛАВІЕ ОЦЕВ СЕ БО
ВОІВОДО БОБРІЕЦЕ ВЕДШТЕІ
15. РУСЕ ДО ГОЛОІНЕ ПО СМРТЕ ОБРІАТЩЪ ЧИН ПЕРУНЪ ХРІАВРЕ
ГОРДІНСТВЕ ТО
16. НЕ ЗАПОМОІНЬМО ОВЕЖДЕ А ІАКОЖДЕ ЕСЪМЕ СОІНІ ОЦЕВ
НАШЕХ ІМЕМО ЛЮБВЕ ДО
17. ПАМІАТЕ ІЕХ А РЦЕХОМ О НЕ ІАКОЖДЕ БІАЩЕ ОНОІ СОІЛОУ
НАШЕІУ А СОІЛА
18. ТА ІДЕ ДО НОІ ОД ІЕХ ЖНІУ ЛЕБНІЕМО А
ЛЕВІЕНУ ТІАГНЕХОМ РЦЕХОМ ЕСЪМЕ
8 Б
1. ОТ ІЕХ ІАКОВІ ГОВЗІАХУТЬ О НОІ СЕ НЕ ІМІАХОМ
МОЛЪВІТЦЕ І РІАХОМ ОТВА
2. ОПРЕ СТУДНІЕ А РОДНІЦІ ІДЕЖЕ ВОДА ЖІВІА ТЕЦЕ І ТАМО
ВОЛБА ІЕ І ВЛЦІ ХІЦНЕ
3. НЕ ХОДІАЩЕТЪ О ТЕ А СЕ ОЛДОРЕХУ ЩАСЕ ВОСПОМІНЬЕМО І
ТОІЕ СЕ ЗВА ЖРВЕЦЪ
4. ІАКВА НЕ ІМЕ РАДЕХОМ ОБЗТЕПЕН ЕСЪ А СЛОВЕСО НЕ
ДРЖЕШЕТЪ І КРАСЕНЕ
5. НАШІА БЕРЕ НАГЛО А ХІТЩА ІА ТА ОВЕЗДЕВА МЕЖДЕ НОІ
РАСПРЕ ЗАГОДІУ І ТО
6. НЖЕЖІХОМ А БОІСТЕ ПО ГОДІ А ТОІА ВЕЦЕ ПРАВІХОМЪСЕ ОД
РОДОІ І КНІАЗЕ І
7. СЕ КНІАЗ БІА БРЪВЛЕНЬ ІАКОВОІ ЖДЕ ОБЕРЕ ЕЛАНЕ У
БРЕНГОІ МОРСТІ ОПРЕ ІДЬМО
8. НА ЗАХЕНТЬ ТОУ І ТАМО РІАХОМ СКОТІА І СКУФЕ ДІЕАХОМ
ПОПАСЕТЕ СКОТІА
9. ВО СТЕНПЕХ СЕБ ТО БЕДЕ ОНОІ І ТАКВА ГРЕЦЬКОЛНЕ
СЕДНЕСІА ПО НОВІЕ І ГРЕНДІЩА
10. ГРДОІ І ЗЛОБІАСЕ НА НОІ О ТЕМ ЩАСІЕ ІДІАХОМ ПРОЩЕ ДО
ПОЛНОЩІЕ А ТАМО
11. БОІХОМ ДВАСТОІ ЛЕНТІА І ТАМО СЪМЕ І ЕСЕ СОУТЕ ОД ЩАС
ТЕІЕХ ДО НОІНЪ А

12. І ДНЕСЕ ІМІАХОМ ІНА КНІАЗЕ ВРЪВЛЕНІА ПРАВНУТЕ О
ДІАДОІ СВЕО І ТОЕ РЕШЕ
13. ІДІАЩЕТЕ ДО ПОЛУДНЕ НА ГРЕЦЬКОЛНЕ ГРЕЦЬ ВО МЕЖДОУ
ЕЛАНЕОУ ПЛЕМЕ СЕБЕТНО
14. А ТРЗЕ А ТРЗЕ ІМІАІ О НОІ ВО СТЕНПІЕХ О СКОТЬ НАШОУ
А ХОЩА БЕРАТЕ ОНА
15. ЗАДАРЕ І ТО ІМІАХОМ ОНА СТРЩЕТЕ ОНОІЕ ДО МОРІА А
ГОНІЕТЕ ДО СВА КРАІЕ
16. ІАКОЖДЕ РУСЬКА ЗЕМЕ І ЕСЕ А РУСЬКА КРЕВ ОТА ЗЕМЕ СЕН
ЛІАЩЕШЕТЕ ДО ПОДЕ
17. І ТА ПІАЩЕ КРЕВЬ НАШІУ НА НОІ НАДЕЖЕТЕ ІМА БЕНТЕ І
ТУ БРАНІАХОМ О ВСІА ДНЕ
18. ІАКОВОУ ТРМЕМХОМ

9

1. О ТОІ ЩАС БЯ БОГУМИР МУЖ СЛАВОІ А ІМЯ ТРИЕ ДЩЕРЕ А
ДВІЕ СОІНИ ТОІЕ ВО ВЕДІАЩА СКУФЕ
2. ДО СТЕНПОІ А ТАМО ЖИВІІ О ТРАВЪХ ПОТЦЕ ВЪШАСЯ І
БОЯНИ БОЗЕСЛУШНОІ А РАЗУМОІ ?
3. ВХИЩЕ І ТАКО А ТУ МАТЕ ІЕХ ІЖЕ РЪЩНА СЛАВУНИ ПРО
ОВА ТВРЯЩЕ ПОТРЕВЮ І РЪЩЬ
4. ІН ДО БОГУМІР СТЕ СЕМЬ ДЕНЬ МОІ А ІМАМ ДЩЪРЪ СВА
ОВДАТЕ А ВНУЧА ЗРЯНЕТЕ ТАКО
5. РЪЩЕ А ПОВОЗОІ УПРЕЖЕ А ЁДЕ КАМОСВА І ПРИЁДЕ ДО
ДУБА СТАЩЕ В ПОЛІ А ОСТАВИСЕ
6. НОЩЕ О ВОГНИЩЕ СВЕ І ВІДЪ ВЕЩЕРЕ МУЖІ ТРИЕ НА
КОМОНЯХ ДО НЕ СТРЕМОІСТЪЩАА
7. РЪКСТА ТОІЕ ЗДРАВЪ ВУДІ А ІЩО ІЩЕШЕ ОПОВЪНДЕ ІМА
БОГУМИР ТУГОІ СВА
8. А ОНІ ЖЕ ОТВЪЩАХУ ЯКО СУТЕ САМЕ О ПОХОДЪ ДА ІМУТЬ
ЖЕНОІ ?
9. ОБРАТИСЯ БОГУМИР НА СТЕНРОІ СВА А ВЕДЕ ТРИЕ МУЖІ
ДЩЪРЪМ ? ОТОСВА ТРИ РОДОІ ІСШЕДША А СЛАВНОІ БЯЩІ ?
10. ОТУ ВО ПОХОЖДЯШУТЬ ДРЕВЛЯНОІ КРВЩЕ А ПОЛЯНЕ ЯКО
ПЪРЪВА
11. ДЩЕРЕ БОГУМИРУ ІМЪНО ІМАІ ДРЕВА А ДРУА СКРЪВА І
ТРЕТІА ПОЛЕВА СОІНОВЕ ЖЕ
12. БОГУМИРУ ІМЯЩЕ СВА ІМЪНОІ СЪВА І МЛАДЦЕІ РУС ОТЕН
А ПОХОЖДЯШУТЬ СЕВЕРЯНОІ А
13. РУСИЕ ?

14. ТРИЕ БО МУЖИ ВЯСТА ТРИЕ ВЪСЕНЦЕ ОУТРИЕ ОПОЛУДНЪ А
ВШЕРНЪ
15. УТВОРИСЕ РОДИ ТОІЕ О СЕДМЪ РЪЦЪХ ИДЪЖЕ ОБИТВАЩЕХОМ
ЗАМОРЬЯ О КРАИ ЗЕЛЕНЪ
16. А КАМО СКОТИ ВОДЯИ ДРЕВН/Л/НОИИ СХОДУ ДО КАРПЕНСТЪА
ГОРЕ
17. ТО БЯША ОНА ЛЯТОІ ПРЕД ТИСЕНЦ ТРИЕ СТОІ ЗА ИЕРМАНРЪХУ ?
18. О ТЪ ЩАСЕ БЯ ПРЯ ВЛИКА О БРЕЗЪХ МОРЕ ГОДЪСТЪ А ТАМО
ПРАООЦЕ НАКИДЪША
19. КУРГАЛА О СЕ КАМЕНИА БЯЛА О ПОД КОЯ ПОГРЕВЪША БОЛЯРИ
А ВУЦЕ СВА ЯКОВЕ О СЪЩЪ ПАДЪША
20. ? НЕМА ТРАНСКРИПЦІІ МІРОЛЮБОВА
21. ПРИДОЩЯ ИЗ КРАЕ ЗЕЛЕНЯ О МОРЪ ГОДЪСКО А ТАМО
ПОТОТЩЕША ГОДЪ ЯКВА
22. НАМО ПУТЕ ПРЕТКАВЯЩА А ТАКО СЕ БИЯЩЕХОМ О ЗЕМЕ ТЕА
О ЖИТНЪ НАШЯ
23. ДОТЕСВА БЯША ОЦЕ НАШЯ О БРЪЗЪХ МОРЕ ПО РА РИЕЦЕ А
СО ВЛИКА ТРУДНОЩЕ
24. ПО НЪ ПРАВЕЩЕ СВА ЛЮДЯ А СКОТИА НА ОНЪ БРЪГ ИДЪЩЯ
ДОНУ А ТАМО ГОДЕ ВИДЯЙ
25. ШЕДЪ ДО ПОЛУДНЕ А ГОДЪСКО МОРЕ ВИДЯИ А ГОДЕ ИЗМЕЩЕНУ
ПРОТИВУ СЕНБЕ СТАТИСЯ
26. ЗРЯИ И ТАКО НУЖДЕНА СЕН БИЯТЕ А ПРОЖИТНО А
ЖИВОІТЕА СВА ?
27. ЯКОЖДЕ ИЕГУНШТЕ БЯША ПО СТОПЪХ ОЦЕВЕ А НАЛЕЗЕ НА НЕ
ЛЮДИА БИЯХУ
28. А СКОТИА БЕРУЩЯ А ТАКО РОД СЛАВЕНЪ ТЪКШЯ ДО ЗЕМЕ
ИНДЪЖЕ СУНЕ В НОЦЕ СПЯШЕТЕ
29. А КАМО ТРАВИ МНОГА А ЛУЦЕ ТУЩНА А РЪНЦЕ РЕНБОІ
ПЪЛНЕНА А КАМО НИКИЙ НЕ УМРЕ
30. ГОДЪ БО БЯША ЕЩЕ НА ЗЕЛЕНЪ КРАЕ А МАЛО УПРЕДИ ОЦЕ
ИДУЩЯ
31. РАИ РЪКА ЕСЪ ВЛИКА И ОДЪЛЯШОІТЬ НОІ ОДЕ ИНА ЛЮДОІ
32. А ТЕЩЕ ДО МОРЕ ФАСИСТЕ /ФАРСНЕСТЕ ?/
33. ТУ БО МУЖ РОДУ БЕЛЯРУ ИДЕ ПО ТУ СТРАНИУ РАЯ РЪЕКОІ
А УПРЕЗИ ТАМО
34. /ГОСТИ/? СИНЪСТЕ ИДУЩЯ ДО ФРЯНЖЕЦ ЯКО ИЕГУНШТИ СУТЕ
НА ОСТРОВЕ СВОІ А ПОЖЕДЯШУТ
35. ГОСТИ ДА ОБЕРУТЪ ИЕ ?

36. БЯ ТО ЗА ПОЛУСТОІ ЛЯТОІ АЛДОРЕХУ А ИЕСЩЕ ДРЕВНЕ ОНА
БЯ РОД БЕЛЯРОВ ...
37. СОІЛЬНИМЪ ЕГУНШТИ ГОСТЕ ОДЕНИЩА СЕ ЗА МУЖЕ БЕЛИЯРУ А
РЪКОЩА ЯКО ДА ЕМУ СТЕБРО
38. ЗА ТО
39. А ДВА КОМОНЕ ЗЛАТА ?
40. ИДЯХУ ИНДЕ А ИЗТЕЩЕ ГРОЗЕ ИЕГУНСТЕ А ТАКО МИМО
ИДЯХУ ГОДЪМ
41. ЯКВЕ СУТЕ ТАКОМДЕ ЗУРИВЕ НА ПРЯДЪВО А НА НИПЕРОІ А
КОМОНЪЗЕ ИЕХ НЪСТЕ ПОЩЕСТЕН А
42. ДВАЩЕ ДАНЕ БЕРЯИ ТО БО ГОСТЕ ТЕ КУНЕЩАНОІ СЕ
ПОВЕРТАША ДО СИНЪСТЕ А НЕ ПРИДЕ
43. УЖ НИКОЛИ Б ВА ?
-

